

LA/Pertti Männistö/aok

30.1.1987

Työeläkelaitoksille

VEL 8 JA 10 §:N MUUTTAMINEN

Tasavallan presidentti vahvisti 19.12.1986 lain valtion eläkelain 8 ja 10 §:n muuttamisesta (964/86). Eläkelaitoksille on lähetetty yleiskirjeen 22/86 liitteenä hallituksen esitys mainituksi laiksi. Laki vahvistettiin esityksen mukaisena.

VEL:a muutettiin siten, että valtion eläkejärjestelmän piiristä kunnallisen eläkejärjestelmän tai eräiden muiden julkisten eläkejärjestelmien piiriin siirtynyt henkilö voi saada valtion eläkejärjestelmästä vanhuuseläkkeen samasta ajankohdasta kuin hänelle on myönnetty kunnallisesta eläkejärjestelmästä tai eräistä muista julkisista eläkejärjestelmistä vanhuuseläke. Hänen eläkeoikeutensa ennen siirtymistä suorittamastaan valtion palveluksesta määräytyy lainmuutoksen mukaan niin sanotun lisäeläketurvan mukaisena, jos hänelle on myönnetty jostakin edellä tarkoitettusta muusta julkisesta eläkejärjestelmästä lisäeläketurvan mukainen vanhuus-, työkyvyttömyys- tai työttömyyseläke.

Vanhuuseläkkeen saamisen edellytykseksi 65 vuotta alemmassa eläkeiässä lisättiin VEL 8 §:n 1 momenttiin samanlaiset palvelusaikavaatimukset kuin VEL 10 §:n 2 momentissa on säädetty lisäeläketurvan mukaisen eläkkeen saamisen edellytykseksi.

Laki tuli voimaan 1.1.1987.

ELÄKETURVAKESKUS -

Antti Suominen

Pentti Koivistoinen

LIITE

Laki valtion eläkelain 8 ja 10 §:n muuttamisesta (964/86)

N:o 964

Laki

valtion eläkelain 8 ja 10 §:n muuttamisesta

Annettu Helsingissä 19 päivänä joulukuuta 1986

Eduskunnan päätöksen mukaisesti
muutetaan 20 päivänä toukokuuta 1966 annetun valtion eläkelain (280/66) 8 §:n 1 momentti ja 10 §:n 2 momentti,
 sellaisina kuin ne ovat, 8 §:n 1 momentti 10 päivänä joulukuuta 1971 annetussa laissa (851/71) ja 10 §:n 2 momentti 9 päivänä toukokuuta 1986 annetussa laissa (333/86), sekä
lisätään 8 §:ään, sellaisena kuin se on osittain muutettuna mainitulla 10 päivänä joulukuuta 1971 annetulla lailla, 18 päivänä heinäkuuta 1975 ja 27 päivänä marraskuuta 1981 annetuilla laeilla (568/75) ja 809/81), uusi 5 momentti, jolloin nykyinen 5 momentti siirtyy 6 momentiksi, seuraavasti:

8 §

Vanhuuseläkkeen saamisen edellytyksenä on, että edunsaajalla on eläkeaikaa vähintään yksi kuukausi, että hän on saavuttanut eläkeiän ja että palvelus on päättynyt. Vanhuuseläkkeen saamisen edellytyksenä 65 vuotta alemmassa eläkeiässä on kuitenkin lisäksi, että edunsaaja palveluksen päättymistä välittömästi edeltäneet 6 kuukautta on ollut yhdenjaksoisesti jatkuneessa palveluksessa ja että hänellä palveluksen päättymistä välittömästi edeltäneiden 5 vuoden kuluessa on eläkeaikaa yhteensä vähintään 3 vuotta. Tässä momentissa mainittuja 6 kuukauden ja 3 vuoden aikoja laskettaessa otetaan huomioon myös kunnallisten viranhaltijain ja työntekijäin eläkelain (202/64), kansaneläkelaitoksen eläkeohjesäännön tai eläkesäännön, Postipankin eläkelaitoksen eläkesäännön taikka Suomen Pankin eläkesäännön perusteella eläkejäksi luettava palvelusaika.

Jos edunsaaja, jolla on eläkeaikaa vähintään yksi kuukausi, on saanut 1 momentissa mainittujen säännösten nojalla myönnetyt vanhuuseläkkeen, hänellä on palveluksen päätyttyä oikeus myös tämän lain mukaiseen vanhuuseläkkeeseen riippumatta siitä, täyttääkö hän 1 momentissa

säädettyt muut vanhuuseläkkeen saamisen edellytykset.

10 §

Eläkkeen määrä on kuitenkin kunkin palveluksen osalta eläkejäksi luetulta täydeltä kuukaudelta 11/60 prosenttia eläkkeen perusteena olevasta palkasta,

a) jos edunsaaja palveluksensa päättymistä välittömästi edeltäneet 6 kuukautta on ollut yhdenjaksoisesti jatkuneessa palveluksessa ja tämän päätyessä on saavuttanut virkaansa tai työtänsä varten säädetyn eläkeiän sekä jos hänellä sen saavuttamista tai palveluksen päättymistä välittömästi edeltäneiden 5 vuoden kuluessa on eläkeaikaa yhteensä vähintään 3 vuotta, jolloin mainittuja 6 kuukauden ja 3 vuoden aikoja laskettaessa otetaan huomioon myös aikaisempi 8 §:n 1 momentissa mainittujen säännösten mukaista eläkettä varten eläkejäksi luettava palvelusaika;

b) jos työkyvyttömyys- tai työttömyyseläke myönnetään 5 §:n 2 momenttia tahi vanhuuseläke 8 §:n 3 tai 4 momenttia soveltaen; taikka

c) jos edunsaajalle on myönnetty 8 §:n 1 momentissa mainittujen säännösten perusteella sellainen vanhuus-, työkyvyttömyys- taikka työttömyyseläke, jonka määrä on laskettu tätä momenttia vastaavia määräyksiä soveltaen.

Tämä laki tulee voimaan 1 päivänä tammikuuta 1987.

Tätä lakia sovelletaan eläkkeeseen, jonka perusteena oleva eläketapahtuma on sattunut lain voimassa ollessa.

Helsingissä 19 päivänä joulukuuta 1986

Tasavallan Presidentti
MAUNO KOIVISTO

Edunsaajalla, jolle on tämän lain 8 §:n 1 momentissa mainittujen säännösten perusteella myönnetty ennen tämän lain voimaantuloa alkanut vanhuuseläke, mutta joka ei ole vielä saavuttanut oikeutta valtion eläkelain mukaiseen vanhuuseläkkeeseen, on oikeus hakemuksesta saada valtion eläkelain mukainen vanhuuseläke tämän lain voimaantulosta lukien laskettuna siten kuin tämän lain 10 §:n 2 momentissa säädetään.

Ministeri *Pekka Vennamo*